

Sygnatura akt: V GC 471/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

K., dnia 19 lutego 2020 r.

Sąd Rejonowy w Kaliszu w V Wydziale Gospodarczym w składzie:

Przewodniczący: sędzia Magdalena Berczyńska – Bruś

Protokolant: Magdalena Grzesiak

po rozpoznaniu w dniu 12 lutego 2020 r. w Kaliszu

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K.

przeciwko (...) & Co.KG w M. , Niemcy

o zapłatę

1. zasądza od pozwanego (...) & Co.KG w M. , Niemcy na rzecz powoda (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w K. kwotę 10 410 euro (dziesięć tysięcy czterysta euro) z ustawowymi odsetkami

od dnia 16 listopada 2015r do dnia zapłaty,

2. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 2234 zł (dwa tysiące dwieście trzydzieści cztery złote) tytułem zwrotu kosztów sądowych oraz kwotę 4817 zł (cztery tysiące osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego

sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś

Sygn. akt V GC 471/17

UZASADNIENIE

Powód (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w K. wniósł w dniu 8 sierpnia 2016r. o orzeczenie europejskim nakazem zapłaty aby pozwany (...) & Co.KG w M., Niemcy zapłacił na jego rzecz kwotę 10.410 Euro z ustawowymi odsetkami liczonymi od dnia 17 listopada 2015r. do dnia zapłaty oraz o zasądzenie zwrotu kosztów postępowania. Do pozwu załączono umowę z dnia 24 czerwca 2015r., fakturę nr (...) z 16 października 2015r. na kwotę 10.410 euro, fakturę (...)/(...) na kwotę 44.029,11 zł, protokół załadunku z dnia 16 października 2015r., dokument CMR wystawiony 16 października 2015r. i wezwanie do zapłaty z 16 grudnia 2015r. obejmujące wymienioną fakturę.

W dniu 30 listopada 2016r. Referendarz sądowy w Sądzie Rejonowym w Kaliszu wydała europejski nakaz zapłaty, sygn. akt V GNc 3070/17, zgodnie z żądaniem pozwu.

Pozwany zachowując ustawowy termin wniósł sprzeciw od europejskiego nakazu zapłaty.

W piśmie procesowym z dnia 29 marca 2017r. pełnomocnik powoda wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 10.410 euro z ustawowymi odsetkami od dnia 16 listopada 2015r. do dnia zapłaty. W uzasadnieniu wskazał, że powód w ramach prowadzonej działalności gospodarczej zawarł w dniu 24 czerwca 2015r. z pozwanym umowę dostawy warzyw na okres od 1 sierpnia 2015r. do 31 sierpnia 2016r. W umowie strony ustaliły cenę sprzedaży oraz 30 dniowy termin płatności. Miejscem wykonania umowy przez powoda zgodnie z regułą I. ex works był magazyn powoda w K.. W

dniu 16 października 2015r. powód sprzedał pozwanemu marchew w plastrach w ilości 7.000 kg, seler w kostce w ilości 3.000 kg, brokuły w ilości 5.000 kg oraz kalafiora w ilości 5.000 kg za łączną cenę 10.410 euro, co w przeliczeniu na dzień sprzedaży stanowiło kwotę 44.029,11 zł. Podstawą zapłaty za sprzedany przez powoda towar była faktura z odroczonym terminem płatności. Termin, w którym pozwany miał dokonać zapłaty, tj. 15 listopada 2015r. był wskazany na fakturze dokumentującej sprzedaż towaru dostarczonego pozwanemu. Powód pismem z dnia 16 grudnia 2015r. wezwał pozwanego do dobrowolnej zapłaty kwoty dochodzonej pozwem w terminie 7 dni od dnia otrzymania pisma. Pozwany nie ustosunkował się do pisma. Od należności wynikającej z faktury powód wniósł o zasądzenie odsetek ustawowych od dnia następnego od dnia wymagalności płatności faktury. Jurysdykcję krajową powód uzasadnił regułą I. ex works (od zakładu) zawarta w umowie dostawy z dnia 24 czerwca 2015r., zgodnie z którą towar jest dostarczony, gdy sprzedawca wystawi go do dyspozycji w swoim magazynie. Zgodnie z umową miejscem wykonania umowy było terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – Miasto K..

Ustosunkowując się do pisma powoda pozwany wniósł o zawieszenie postępowania i stwierdzenie braku jurysdykcji, a w przypadku nieuwzględnienia tego wniosku, wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie zwrotu kosztów postępowania. W uzasadnieniu wskazano, że przed niemieckim sądem (A. W.) toczy się postępowanie pomiędzy powodem i pozwanym o to samo roszczenie, co w niniejszym postępowaniu. Wniosek o oddalenie powództwa pozwany uzasadnił okolicznością, że powód nienależycie wykonał umowę łączącą go z pozwanym i tym samym wyrządził pozwanemu szkodę przewyższającą roszczenia powoda. W imieniu pozwanego pełnomocnik podniósł zarzut potrącenia. Z uwagi na to, że roszczenia pozwanego są wyższe niż roszczenia powoda, po dokonanych potrąceniach powództwo zasługuje na oddalenie. Powód wielokrotnie, niezgodnie z umową nie pozostawił pozwanemu do dyspozycji zamówionych towarów. Z tego względu pozwany był zmuszony do dokonania zakupów u innych dostawców, co wiązało się z wyższymi kosztami u pozwanego. Gdyby powód należycie wykonywał zamówienia na podstawie łączącej strony umowy, to szkoda nie powstałaby u pozwanego. Pozwany zamawiał towar u powoda, by dostarczyć go swoim odbiorcom. Na dzień sporządzenia pisma łączne roszczenie odszkodowawcze związane z koniecznością dokonania zamówień zastępczych i przysługujące pozwanemu opiewa na kwotę 9.388 Euro. Między innymi ta kwota jest przedstawiona przez pozwanego do potrącenia wobec roszczenia dochodzonego przez powoda. Po stronie pozwanego powstały również dodatkowe koszty zarządu i osobowe, związane z koniecznością zaangażowania własnego personelu przy wykonaniu dodatkowych zamówień w przypadkach, w których powód nie wykonał ciężących na nim obowiązków. Powód nie wykonał zamówienia z dnia 9 października 2015r. Wszystkie artykuły spożywcze na podstawie tego zamówienia powinny być dostarczone w torebkach plastikowych. Wynikało to ze specyfikacji ustalonej pomiędzy stronami, która była zaakceptowana przez powoda. Powód niezgodnie z ustaleniami dostarczył towar w papierowych torebkach. Standardem w branży są opakowania plastikowe. Ponadto zamówienie zostało dostarczone na złych paletach, niezgodnych z umową. Ilość palet i zamawiane ilości były przez powoda samowolnie zmieniane, co stanowiło naruszenie umowy. Koszt przepakowania towaru odpowiadał wartości towaru. Odbiorcy pozwanego nie przyjmowali nienależycie zapakowanego towaru, a pozwany zmuszony był uznać reklamację swoich odbiorców. O tym wszystkim powód był na bieżąco informowany. Do pisma załączono dokumenty w języku niemieckim.

W odpowiedzi na pismo pełnomocnik powoda przyznał, że przed sądem A. W. w B. rozpatrywana była sprawa o wydanie europejskiego nakazu zapłaty z powództwa powoda przeciwko pozwanemu. Powód jednakże wskazał, że pomiędzy sprawą rozpoznawaną przez Sąd w Berlinie o wydanie europejskiego nakazu zapłaty, a niniejszą sprawą brak jest tożsamości żądań. W sprawie rozpatrywanej przez sąd niemiecki powód domagał się zapłaty kwoty 12.131,20 euro z tytułu umowy sprzedaży groszku i selera z dnia 3 lipca 2015r., podczas gdy w niniejszym postępowaniu powód domaga się zapłaty od pozwanego kwoty 12.131,20 euro z tytułu umowy sprzedaży marchwi, selera, brokułów oraz kalafiora z dnia 16 lipca 2015r. Zarzut pozwanego o zawisłości sporu przed innym sądem i braku jurysdykcji tutejszego sądu jest oczywiście bezzasadny z uwagi na brak tożsamości roszczeń w obu postępowaniach. Powód odnosząc się do zarzutu dotyczącego nienależytego wykonania umowy przez powoda zakwestionował te twierdzenia, podnosząc, że powód zawsze prawidłowo realizował zobowiązania wynikające z umowy dostawy. Pozwany nigdy nie zgłaszał powodowi jakichkolwiek roszczeń z tytułu nierealizowanych dostaw oraz nie twierdził, że z tego powodu poniósł szkodę. Pozwany nie żądał również od powoda wyrównania szkody jaka musiał ponieść z tytułu zakupu towaru u innych dostawców. Pozwany nie przedstawił żadnych zamówień, które miałyby być niezrealizowane przez powoda.

Pozwany nie wykazał, że powód nienależycie wykonał swoje zobowiązanie i z tego tytułu pozwany poniósł jakąkolwiek szkodę, w związku z czym zarzut potrącenia kwoty 9.338,30 euro jest bezzasadny. Do pisma załączono pisma Sądu w Berlinie z dnia 8 lipca 2016r. i 17 sierpnia 2016r. wraz z tłumaczeniem, z których wynikało że pozwany wniósł sprzeciw od europejskiego zakładu zapłaty i wobec niepodania przez powoda właściwego sądu w Niemczech uznano sprawę za zakończoną.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

J. T. pełnił funkcję prezesa zarządu powoda w okresie od listopada 2013r. do października 2015r. Kontakt z pozwanym nawiązał, gdy pracował jeszcze w (...) Z. jako prezes zarządu. Tam współpracował z pozwanym przez 2-3 lata. Pozwany był spółką prawa handlowego, ale J. T. osobiście poznał dyrektora zarządzającego H. D.. Współpraca w Z. była bardzo intensywna i chciano ją kontynuować w K.. Pozwany był dużym klientem. Wykonuje przerób cebuli, zajmuje się produkcją konfekcji. Od powoda kupował groch, marchew kukurydzę. W 2014r. zawarto umowę na dostawy surowca – mrożonych warzyw w ilości około 700 ton. Takie było założenie kontraktowe. W umowie wskazywano ceny, które zwyczajowo odpowiadały cenom aktualnie obowiązującym na rynku. W kontrakcie wskazywano również, w jakich opakowaniach należy dostarczać towar. Cebulę pakuje się w plastikowe, niebieskie, antypoślizgowe worki. Marchew pakuje się natomiast w worki papierowe. Nie przepakowywano magazynowanych worków z marchwią, jednakże te wszystkie okoliczności były uzgadniane z klientem. Zajmował się tym dział sprzedaży. Jeżeli w jednej dostawie znajdowały się różne warzywa, do każdego z warzyw należało uzgodnić opakowanie. W przypadku reklamacji sposób ich załatwienia mógł być ustalany w ustnych uzgodnieniach. Gdy reklamacje dotyczyły ciał obcych lub zbrylenia były od razu uwzględniane i wymieniano nieprzyjęty towar.

Dowód: zeznania świadka J. T. (00:03:31 – 00:25:51 minuta

rozprawy z dnia 12.02.2020r. k.610- 610v akt)

Strony współpracowały już w 2013r. Zawarto kilka umów na dany sezon, który różnił się w zależności od danego warzywa. Zarówno w K. jak i w Niemczech odbywały się spotkania członków zarządów obu spółek i ustalano jakimi produktami będą handlować w danym sezonie. Ze strony powoda umowy zawierał prezes J. T.. Na podstawie informacji od prezesa, manager ds. eksportu powoda K. G. przedstawiała ofertę pozwanemu. W kontraktach ujęto również sposób pakowania towaru. Pozwany miał podstawową zasadę, że nie brał towaru w papierowych workach. W Polsce nie zwraca się na to uwagi. Ważne było również załadowanie w samochodach 32 – 33 palet i równomierne rozmieszczenie towaru na paletach. Zdarzało, że pozwany znajdował w towarze zanieczyszczenia i zgłaszał wówczas reklamacje. Były one składane mailowo z załączonymi zdjęciami. Odbywały się wówczas spotkania z szefem produkcji i kontrolerem jakości. Chodziło przede wszystkim o poprawę jakości produktów powoda. Nie były to duże zanieczyszczenia. Pozwany nie obciążał powoda żadnymi kosztami z tego tytułu. Nie domagał się również obniżenia ceny lub wymiany towaru. Nie doszło również do sytuacji zwrotu towaru. Jedyne problem pojawił się co do kontraktu zakupu papryki. Pozwany zastrzegł aby przy produkcji papryki nie używano pestycydów. W wyniku badania okazało się, że pestycydy znajdują się w części towaru i jedynie część wolna od nich mogła zostać sprzedana. Powód nie zrealizował więc całości zamówienia. Faktury i potwierdzenia odbioru towaru były wysyłane normalną pocztą. Pozwany organizował transport od zakładu powoda. Powód miał obowiązek zapakować i załadować towar. W czasie, gdy pracowała K. G. osobiście pilnowała prawidłowego załadowania towaru. Kontrolowała również produkcję. Dbała, by klient był zadowolony. Pozwany płacił wówczas za wszystkie faktury w terminie.

Dowód: zeznania świadka K. G.(dawniej P.)

(00:05:32 – 01:02:30 minuta rozprawy z dnia 7.08.2019r., k. 536 –

597 akt)

W dniu 10 marca 2015r. pozwany wystawił wobec powoda fakturę na kwotę 7.500 euro z tytułu usługi marketingowej „poszukiwania nowych dostawców”, płatną w terminie 30 dni, do 9 kwietnia 2015r.

Dowód: faktura nr (...) z tłumaczeniem (k. 259 - 260 akt)

W dniu 30 kwietnia 2015r. powód wystawił wobec pozwanego fakturę na kwotę 7.405,20 euro z tytułu sprzedaży cebuli kostka, płatną w terminie 30 dni, do 29 maja 2015r.

Dowód: faktura nr (...) z 30.04.2015r. (k.469 akt), nr (...)/

(...) z 30.04.2015r.(k.468 akt)

W dniu 13 maja 2015r. powód wystawił wobec pozwanego fakturę na kwotę 7.405,20 euro z tytułu sprzedaży cebuli kostka, płatną w terminie 30 dni, do 10 czerwca 2015r.

Dowód: faktura nr (...) z 13.05.2015r. (k.471 akt), nr (...)/

(...) z 13.05.2015r.(k.470 akt)

W dniu 19 maja 2015r. powód wystawił wobec pozwanego fakturę na kwotę 8.704 euro z tytułu sprzedaży cebuli kostka, płatną w terminie 30 dni, do 27 czerwca 2015r.

Dowód: faktura nr (...) z 29.05.2015r. (k.473 akt), nr (...)/

(...) z 29.05.2015r.(k.472 akt)

W dniu 12 czerwca 2015r. powód zakupił od pozwanego marchew mrożoną w kostce za kwotę 7.142,40 euro, płatną w terminie 30 dni, do 12 lipca 2015r.

Dowód: faktura nr (...) z tłumaczeniem (k. 261 - 262 akt)

W dniu 16 czerwca 2015r. powód zakupił od pozwanego marchew mrożoną w kostce za kwotę 7.142,40 euro, płatną w terminie 30 dni, do 16 lipca 2015r.

Dowód: faktura nr (...) z tłumaczeniem (k. 255 - 256 akt)

W dniu 24 czerwca 2015r. strony zawarły umowę, w której potwierdziły ceny i ilości towarów dostarczanych przez powoda pozwanemu w okresie od 1 sierpnia 2015r. do 31 sierpnia 2016r. oraz miejsce dostawy – ex works. Jakość uzależniono od podpisanych zamówień pozwanego, a płatność w terminie 30 dni.

Dowód: kontrakt z 24.06.2015r. (k. 11, 78 - 79 akt), tłumaczenie (k. 80 akt)

Po podpisaniu kontraktu powód miał w magazynach zabezpieczenie do jego realizacji. W pewnym momencie współpraca z pozwanym stała się fikcją. Pozwany nie składał zamówień, być może w innych firmach otrzymywał lepszą cenę. Nie informował powoda, że zamiast u powoda, musi zamawiać ten sam towar u innych dostawców po wyższej cenie. Były natomiast sytuacje, gdy pozwany reklamował niezasadnie towar tylko po to aby wymusić obniżenie ceny. Jest to praktyka, która zdarza się w biznesie, którą pozwany stosował dość często. Czasami powód nie zgadzał się na uwzględnienie reklamacji, a czasami nie udawało się tego osiągnąć w negocjacjach. Powód dokonywał wtedy korekty faktur. Nigdy nie korzystano z pomocy niezależnych rzeczoznawców. Przyczyną takiego postępowania były obawy przed złą opinią na rynku. Zdarzyła się sytuacja, że powód zakupił marchew od pozwanego i wtedy można było skompensować te zakupy ze sprzedanymi przez powoda towarami.

Dowód: zeznania świadka J. T. (00:25:51 – 00:48:11 minuta

rozprawy z dnia 12.02.2020r. k.610- 610v akt)

Kontrakt obejmował kilka sezonów i różne warzywa. Powód rozliczał pojedyncze dostawy obejmujące jednego T.. Powód uważał, że kontrakt jest dla niego niekorzystny z powodu zbyt niskich cen warzyw ustalonych w umowie.

Cześć dostaw była możliwa do zrealizowania. Powód miał problemy z pozyskaniem na rynku surowców, co do którego ustalono w umowie niską cenę. Powód próbował renegotjować kontrakt. Za dostawy, które były zrealizowane powód wystawił faktury VAT, jednakże pozwany ich nie zapłacił. A. N. (1) telefonicznie informowała pracownika pozwanego O. Y. o dostępności warzyw objętych umową. Składał wówczas zamówienie. Za każdym razem dostarczano około 20 ton warzyw. Zarząd powoda nie był zadowolony z ustalonych cen. Pozwany zgłaszał zastrzeżenia co do jakości transportu. Twierdził, że towar był niechlujnie zapakowany. Pozwany musiał na własny koszt przeładować towar i informował A. N. (1), że będzie domagał się pokrycia przez powoda tych kosztów. Była to jednorazowa sytuacja. Drobne reklamacje były rozwiązywane na bieżąco za zgodą obu stron.

Dowód: zeznania świadka A. N. (1) (00:20:51 – 00:55:01

minuta rozprawy z dnia 5.09.2018r. k. 522 – 523 akt)

W dniu 30 czerwca 2015r. powód wystawił wobec pozwanego fakturę na kwotę 9.248 euro z tytułu sprzedaży cebuli kostka, płatną w terminie 30 dni, do 30 lipca 2015r.

Dowód: faktura nr (...) z 30.06.2015r. (k.475 akt), nr (...)/

(...) z 30.06.2015r.(k.474 akt)

W dniu 1 lipca 2015r. powód zakupił od pozwanego marchew mrożoną w kostce za kwotę 7.142,40 euro, płatną w terminie 30 dni, do 31 lipca 2015r.

Dowód: faktura nr (...) z tłumaczeniem (k. 257 - 258 akt)

Pracownica pozwanego T. B. (aktualnie S.) mailem z dnia 27 sierpnia 2015r. skierowanym do pracownicy powoda A. N. (1) potwierdziła, że pozwany nie uregulował należności powoda wynikających z faktur (...) na łączną kwotę 44.893,60 euro i noty kredytowej 01/02/ (...) a powód nie uregulował faktur pozwanego nr (...), (...), (...) i (...) na łączną kwotę 24.234,20 euro. Pozwany zadeklarował zapłatę powodowi kwoty 44.893,60 euro pod warunkiem otrzymania od powoda zapłaty kwoty 28.815,20 euro.

Dowód: mail z 27.08.2015r. z tłumaczeniem (k. 214 – 216 akt)

T. B. (aktualnie S.) sporządziła maila na polecenie przełożonego. Sama nie wysyłała klientom wezwań do zapłaty. Kontaktami z pozwanym zajmował się pan D. i pan Y.. Komunikacja odbywała się różnymi drogami, czasami telefonicznie a czasem także przez e-mail.

Dowód: zeznania świadka T. S. złożone w dniu 8.02.2019r.

w drodze pomocy sądowej przed A. R.

(k.535 -538 akt, tłumaczenie k. 557 – 561 akt)

W dniu 10 września 2015r. prezes zarządu powoda J. T. złożył wobec pozwanego na podstawie art.498 kodeksu cywilnego oświadczenie o kompensacie zobowiązań powoda wynikających z faktur wystawionych przez pozwanego nr (...) z 12.06.2015r., (...) z 16.06.2015r., (...) z 30.06.2015r., (...) z 10.03.2015r. i (...)/ (...)/1/02 z 23.02.2015r. na łączną kwotę 28.815 euro z należnościami powoda wynikającymi z faktur (...) z 30.04.2015, (...)/ (...) z 13.05.2015r., (...)/ (...) z 29.05.2015r., (...)/ (...) z 30.06.2015 (częściowo co do kwoty 5300,80 euro), łącznie na kwotę 28.815,20 euro. Do zapłaty pozostała kwota 16.078,40 euro wynikająca z faktur (...) z 30.06.2015r. (kwota 3.947,20 euro) i (...)/ (...) z 3.07.2015r. (kwota 12.131,20 euro).

Dowód: oświadczenie o kompensacie z 10.09.2015r. z tłumaczeniem (k. 432 –

435 akt), potwierdzenie wysłania pocztą elektroniczną z 10.09.2015r.

(k. 436 akt)

W dniu 30 września 2015r. pozwany złożył oświadczenie, że na podstawie wzajemnych obciążeń pozwany zobowiązany jest wobec powoda do zapłaty kwoty 16.078,40 euro. Powód natomiast zobowiązuje się odebrać jedną ciężarówkę z marchewką w kostkach wycenioną na 7.140,40 euro. Po wzajemnych rozliczeniach pozwany winien zapłacić powodowi kwotę 8.936 euro.

Dowód: oświadczenie pozwanego z 30.09.2015r. z tłumaczeniem (k. 439 – 440 akt)

W okresie wrzesień – listopad 2015r. O. Y. pracownik pozwanego i A. N. (1) prowadzili korespondencję mailową dotyczącą szczegółów współpracy, zawierającą uwagi pozwanego wobec powoda co do sposobu pakowania towarów, reklamacji oraz zawarcia umowy faktoringowej zobowiązującej pozwanego do zapłaty całości należności z faktury mimo odmiennych ustnych uzgodnień.

Dowód: korespondencja mailowa z tłumaczeniem (k. 217 – 241 akt)

Współpraca z powodem została nawiązana przez pana D.. Prowadzono rozmowy o współpracy w Polsce i w siedzibie pozwanego w Niemczech. O. Y. odpowiadał za planowanie dostaw i za ceny. Zamówienia były składane pisemnie, mailowo. Z każdym zamówieniem przesyłane były etykiety. Dostawy powoda nie przebiegały zgodnie z wytycznymi pozwanego. Klient znalazł szkło w towarze ale powód odrzucił reklamację. Powód nie dotrzymywał warunków umów. Dotyczyło to dostaw papryki. Pozwany chciał nawiązać z powodem długotrwałą współpracę. Zależało mu na znalezieniu rozwiązania. U powoda doszło do zmiany zarządu i nowy prezes nie chciał rozwiązywać problemów. Pozwany nie dochodził wszystkich poniesionych szkód.

Dowód: zeznania świadka O. Y. złożone w dniu 14.11.2018r.

w drodze pomocy sądowej przed A. G. (k.566 -571

akt, tłumaczenie k. 578 – 583 akt)

W dniu 9 października 2015r. o godz. 11.37 A. N. (1) przesłała do O. Y. informację o możliwości złożenia zamówienia 7 ton karbowanej marchwi, ale w workach po 25 kg ponieważ produkcja się pomyliła, 8 ton brokułów w workach po 20 kg, 3 ton selera w workach po 20 kg, 10 ton selera w workach po 25 kg i 10 ton kalafiora w workach po 20 kg. Zaoferowała te produkty do złożenia zamówienia.

Dowód: mail A. N. (1) do O. Y. z 9.10.2015r. (k. 288

akt)

W dniu 9 października 2015r. O. Y. przesłał A. N. (1) zamówienie nr (...) na 6.800 kg marchwi mrożonej w plastrach falistych w workach po 25 kg PE, 2.720 kg selera mrożonego w kostce, 7.480 kg brokułów mrożonych i 4760 kg kalafiora mrożonego.

Dowód: zamówienie pozwanego nr (...) z tłumaczeniem (k. 273 – 278 akt)

W dniu 16 października 2015r. powód wystawił wobec pozwanego fakturę

(...)/ (...) na kwotę 44.029,11 zł z tytułu sprzedaży 7.000 kg marchwi w plastrach karbowanych, 3.000 kg selera w kostce, 5.000 kg brokułów kalibra 12- 35 i 5.000 kg kalafiorów kalibra 12-35, łącznie 20.000 kg. Termin płatności wskazano na 15 listopada 2015r.

Dowód: faktura (...)/ (...) z 16.10.2015r. (k. 14, 83

akt)

Na potrzeby eksportu powód w dniu 16 października 2015r. wystawił na podstawie zamówienia (...) wobec pozwanego fakturę (...) w języku angielskim. Należność z tytułu sprzedaży wyniosła kwotę 10.410 euro, płatną w terminie 30 dni do 16 listopada 2015r. W warunkach dostawy wskazano (...) (...)-(...) K., datę załadowania 29 czerwca 2015r.

Dowód: I. 43/10/ (...)/15 (k. 12 -13, 81 - 82 akt)

W dniu 16 października 2015r. powód sporządził również Protokół (...) nr (...), w którym powołał nr faktury (...)/exp oraz wskazano wagę towaru i palet.

Dowód: Protokół załadunku (...)/exp (k. 15, 84 akt)

Przewóz ładunku w temperaturze – 18° C wykonał M. D.. Towar podlegał dostarczeniu do M. w Niemczech.

Dowód: list przewozowy CMR (k. 16, 85 akt)

Pozwany wystawił specyfikacje produktów zakupionych od powoda celem dalszej odsprzedaży, w tym dla marchwi mrożonej, dla której przewidział opakowanie w postaci worka foliowego 20 kg.

Dowód: specyfikacje z tłumaczeniami (k. 279 –283, 289- 315 akt)

Towar zamówiony przez pozwanego u powoda został dostarczony w dniu 19 października 2015r. bezpośrednio do firmy (...). Dostawa została przyjęta przez tę firmę, mimo że na 280 dostarczonych worków dwa worki były zepsute, a ilości dostarczonych towarów odbiegały od awizowanych ilości. Dostarczono również 30 palet na wymianę zamiast 32, co miało związek z różnicą w ilości dostawy.

Dowód: zeznania świadka Falka B. złożone w dniu 27.03.2019r.

w drodze pomocy sądowej przed A. Halle (k.594 -595 akt,

tłumaczenie k. 592 – 593 akt)

W dniu 5 listopada 2015r. M. K. (1), pracownica pozwanego poinformowała A. N. (2), że marchew dostarczona zgodnie z zamówieniem nr (...) w dniu 19 października 2015r. zapakowana była w papierowe worki, które były częściowo porozrywane. Klient pozwanego wyraził zgodę na przyjęcie papierowych worków, ale porozrywane miały ulec zniszczeniu. Informacja o ilości zniszczonych worków i kosztach miała być przekazana w następnej wiadomości.

Dowód: mail M. K. (1) do A. N. (1) z 5.11.2015r. (k. 319

akt)

W dniu 5 listopada 2015r. M. K. (1) w wyniku reklamacji klienta sporządziła komunikat o błędzie dotyczącym marchwi mrożonej w plastrach falistych dostarczonej 16 października 2015r. Towar został dostarczony w workach papierowych, mimo ustaleń że pozwany nie będzie przyjmować papierowych worków. W piśmie wskazano, że próbowano zareklamować wadliwe worki, ale niemieckie przedsiębiorstwo nie ma w Polsce żadnych praw. Dostawca w ostatnim czasie realizował nieprawidłowe dostawy, stale irytując tym zachowaniem dział zakupu. W porozumieniu z O. Y. i klientem ustalono, że można ewentualnie przystać na dostawę towaru mimo papierowych worków.

Dowód: Komunikat o błędzie z tłumaczeniem (k. 320 – 328 akt)

Pozwany dokonywał zakupów od innych dostawców na terenie Polski i Hiszpanii.

Dowód: faktury Vat (k. 329 – 412 akt)

Powód miał prawidłowe dostawy, ale były również reklamacje. Dotyczyły ciał obcych w towarach. Możliwe były również problemy z jakością, niepunktualne dostawy. Powód nie mógł również zrealizować dostaw ponieważ brakowało surowców. Pozwany musiał wówczas dokonać zakupów towaru aby pokryć braki. Zdarzyło się to kilkakrotnie. Gdy pojawił się nowy prezes powoda, zatrzymał dostawy. Zakończono wówczas współpracę handlową. Pozwany dokonał potrącenia szkód i wstrzymał płatności rachunków. Z tego względu prezes powoda zakończył współpracę. O. Y. miał oszacować szkody. Wystąpiły również koszty związane z dodatkową pracą pracowników. Pozwany nie uregulował rachunków powoda z uwagi na reklamacje wobec powoda.

Dowód: zeznania prezesa zarządu pozwanego H. D. złożone

w dniu 14.11.2018r. w drodze pomocy sądowej przed A.

G. (k.571 - 577 akt, tłumaczenie k.583- 589 akt)

Gdy J. C. objął funkcję prezesa zarządu powoda dowiedział się o zawartej z pozwanym umowie i o tym, że nie reguluje on należności. Pozwany nie zgłaszał żadnych reklamacji, ale nie składał dalszych zamówień aby realizować plan dostaw wynikający z umowy. Nie udzielał konkretnych odpowiedzi. Nie negocjował obowiązku zapłaty, ale nie deklarował że zapłaci. Pozwany nie informował powoda, że ponosi straty z uwagi na konieczność zamówień towaru za ceny wyższe niż w wskazano w kontrakcie. Przesłane mailem zdjęcia uszkodzonych worków nie stanowiły formalnej reklamacji. Transport był organizowany przez pozwanego, a worki mogły ulec uszkodzeniu w trakcie załadunku lub rozładunku.

Dowód: zeznania świadka J. C. (00:03:13 – 00:32:04 minuta

rozprawy z dnia 30.10.2019r. k.602 – 603 akt)

W dniu 16 grudnia 2015r. powód wezwał pozwanego do zapłaty kwoty 27.348,40 Euro, w tym kwoty 10.410 euro wynikającej z faktury (...), płatnej do dnia 15 listopada 2015r.

Dowód: wezwanie do zapłaty z 16.12.2015r. w języku polskim (k. 17, 86 akt) i

w języku angielskim (k. 18, 87 akt), tłumaczenie (k. 88 akt), dowód

doręczenia (k. 19, 89 akt)

W okresie od 1 sierpnia 2015r. do 31 sierpnia 2016r. pozwany dokonywał zakupów kalafiora, brokułów, groszku, selera i marchwi od powoda i od innych dostawców za ceny niższe i wyższe od cen wynikających z umowy z dnia 24 czerwca 2015r. Pozwany wyliczył różnice w cenach dokonanych zakupów z cenami ustalonymi z powodem na kwotę 9.388,30 euro.

Dowód: zestawienie zakupów pozwanego w okresie 1.08.2015r. do

31.08.2016r. z tłumaczeniem (k. 269 – 272 akt)

W dniu 12 czerwca 2017r. Główna Księgowa powoda A. Ź. sporządziła zestawienie zobowiązań pozwanego wobec powoda wynikających z faktur nr (...) na łączną kwotę 27.348,40 euro.

Dowód: rozrachunki z 12.06.2017r. (k. 251 akt)

W dniu 13 lipca 2017r. pozwany wystawił wobec powoda Rachunek nr (...) na kwotę 17.138,30 euro, płatną do dnia 21 lipca 2017r. Rachunek sporządzony w języku angielskim nie został przetłumaczony na język polski.

Dowód: R. (...) z 13.07.2017r. (k. 250 akt)

W dniu 29 sierpnia 2017r. pełnomocnik pozwanego (...) von H., (...) wezwał powoda do zapłaty kwoty 17.138,30 euro, załączając fakturę z dnia 13 lipca 2017r. Pismo nie zostało przetłumaczone na język polski.

Dowód: pismo z dnia 29.08.2017r. (k. 248 – 249 akt)

Pełnomocnik pozwanego w dniu 10 października 2017r. złożył w imieniu pozwanego oświadczenie o potrąceniu wzajemnych wierzytelności wobec powoda. W oświadczeniu wskazał, że pozwanemu przysługują wobec powoda wierzytelności potwierdzone fakturami nr (...) z 12.06.2015r. w kwocie 7.142,40 euro, (...) z 16.06.2015r. w kwocie 7.142,40 i (...) z 01.07.2017r. w kwocie 7.142,40 euro z tytułu dostaw marchwi oraz fakturą nr (...) z 13.07.2017r. w kwocie 17.138,30 euro stanowiącą odszkodowanie z tytułu nienależytego wykonania zobowiązania, łącznie na kwotę 38.565,50 euro. Powodowi przysługują natomiast wobec pozwanego należności na łączną kwotę 27.348,40 euro, zgodnie z zestawieniem sporządzonym przez Główna Księgową pozwanego w dniu 12 czerwca 2017r. Pełnomocnik pozwanego wezwał powoda do zapłaty różnicy tych kwot.

Dowód: oświadczenie o potrąceniu wzajemnych wierzytelności z 10.10.2017r.

z pełnomocnictwem dla r.pr. M. J. (k. 242 – 247 akt)

Sąd ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie powołanych wyżej dokumentów, zeznań świadków A. N. (1), T. S., O. Y., Falka B., K. G., J. C., J. T. i pozwanego, w imieniu którego przesłuchano dyrektora zarządzającego i właściciela H. D..

Sąd nie dał wiary w prawdziwość dokumentu – Rachunku wystawionego przez pozwanego w dniu 13 lipca 2017r. na kwotę 17.138,30 euro albowiem dokument ten sporządzony w języku niemieckim i angielskim nie został przetłumaczony na język polski. Ponadto treść tego dokumentu, z której rzekomo wynika szkoda poniesiona przez pozwanego na skutek nieprawidłowego wykonania umowy przez powoda nie została poparta żadnymi dowodami, które potwierdziłyby rzetelność dokonanych wyliczeń. Dotyczy to zarówno całkowitej dowolności we wskazaniu powołanych ilości godzin jak i stawek. Samo wystawienie dokumentu księgowego nie zastępuje wykazania podstawy jego wystawienia.

Sąd zważył co następuje:

Strony postępowania łączyło szereg umów sprzedaży. W ustaleniach warunków kontraktu z dnia 24 czerwca 2015r., w wykonaniu którego doszło do zawarcia umowy będącej przedmiotem niniejszego postępowania, nie dokonano wyboru prawa, które należy do niej stosować. Obie strony umowy są członkami Unii Europejskiej i podlegają prawu unijnemu, zaś na podstawie art. 4 ust.1 pkt a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) Nr 593/2008 z dnia 17 czerwca 2008r. w sprawie prawa właściwego dla zobowiązań umownych R. I (Dz.Urz. UE 2008 L 177/6 z 4 lipca 2008r.) w zakresie, w jakim nie dokonano wyboru prawa właściwego dla umowy zgodnie z art.3 i bez uszczerbku dla art. 5-8, umowa sprzedaży towarów podlega prawu państwa, w którym sprzedawca ma miejsce zwykłego pobytu. Z treści tego przepisu wynika zatem, że prawem właściwym dla umowy stron jest prawo polskie.

Zgodnie z art. 535 kodeksu cywilnego przez umowę sprzedaży sprzedawca zobowiązuje się przenieść na kupującego własność rzeczy i wydać mu rzecz, a kupujący zobowiązuje się rzecz odebrać i zapłacić sprzedawcy cenę.

Zgodnie zaś z art. 556 k.c. sprzedawca jest odpowiedzialny względem kupującego, jeżeli rzecz sprzedana ma wadę fizyczną lub prawną (rękojmia). Wada fizyczna polega na niezgodności rzeczy sprzedanej z umową. W szczególności rzecz sprzedana jest niezgodna z umową, jeżeli została kupującemu wydana w stanie niezupełnym (art. 556¹ § 1 pkt 4 k.c.)

Postępowanie dowodowe wykazało, że w dniu 9 października 2015r. o godz. 11.37 A. N. (1) przesłała do O. Y. informację o możliwości złożenia zamówienia 7 ton karbowanej marchwi, ale w workach po 25 kg ponieważ produkcja się pomyliła, 8 ton brokułów w workach po 20 kg, 3 ton selera w workach po 20 kg, 10 ton selera w workach po 25

kg i 10 ton kalafiora w workach po 20 kg. Zaoferowała te produkty do złożenia zamówienia. W tym samym dniu O. Y. przesłał A. N. (1) zamówienie nr (...) na 6.800 kg marchwi mrożonej w plastrach falistych w workach po 25 kg PE, 2.720 kg selera mrożonego w kostce, 7.480 kg brokułów mrożonych i 4760 kg kalafiora mrożonego. W dniu 16 października 2015r. doszło do załadunku 7.000 kg karbowanej marchwi w workach po 25 kg, 3.000 kg selera, 5.000 kg brokułów i 5.000 kg kalafiora. W tym samym dniu powód wystawił wobec pozwanego fakturę (...)/ (...) na kwotę 44.029,11 zł i I. 43/10/ (...)/15 na kwotę 10.410 euro płatną w terminie 30 dni. Faktury objęły towar w ilościach przekazanych do transportu, a nie w ilościach wskazanych w zamówieniu. Odbiorca pozwanego (...) przyjął towar załadowany przez powoda, mimo niezgodności ilości zamówionego towaru z towarem dostarczonym i mimo uszkodzenia dwóch worków. Potwierdził to świadek F. B.. Okoliczność niezgodnej z zamówieniem dostawy została zgłoszona pozwanemu przez jego odbiorcę. Z kolei M. K. (1) w imieniu pozwanego zgłosiła powodowi nieprawidłowość opakowania marchwi w papierowe torby, mimo wymogu zamówienia opakowań plastikowych i zastrzegła ponowny kontakt po ustaleniu wysokości poniesionych kosztów. Pozwany w porozumieniu z klientem zdecydował o przyjęciu dostawy mimo papierowych worków, co wynika z „Komunikatu o błędzie” sporządzonego przez M. K. (2). Te ustalenia stanu faktycznego jednoznacznie wskazują, że pozwany przyjął towar objęty fakturą załączoną do pozwu, mimo wskazanych nieprawidłowości. Przedmiotowa faktura była zgodna z ilością dostarczonego i odebranego towaru oraz powołała ceny zgodne z umową stron z 24 czerwca 2015r. Pozwany nie skorzystał z uprawnień z tytułu rękojmi i mimo pewnych niezgodności z zamówieniem nie zarzucił wad jakościowych dostarczonego towaru.

Zdaniem Sądu, w wyniku odebrania towaru objętego fakturą VAT doszło do zmiany umowy jedynie w zakresie sprzedanej ilości towaru. Powód miał więc prawo domagać się uzgodnionej ceny za sprzedaną faktycznie jego ilość. Pozwany nie zapłacił jednak należności wynikającej z faktury, podnosząc, iż niezasadność żądań powoda wynika z poniesionych przez pozwanego kosztów związanych z nieprawidłowo wykonaną przez powoda umową. Zarzucając powodowi brak prawidłowej realizacji umowy pozwany wyliczył rzekome koszty które poniósł zmuszony do zamawiania towarów u innych dostawców za wyższą cenę. Koszty te wyliczył na kwotę 9.388,30 euro sporządzając zestawienie faktur kupowanych towarów u innych dostawców. Zdaniem Sądu wyliczenie tych kosztów nie znajduje potwierdzenia w okolicznościach sprawy. Pozwany nie przedstawił żadnych zamówień towaru, które nie zostały zrealizowane przez pozwanego. Były prezes zarządu powoda nie potwierdził okoliczności, że powód nie mógł sprostać realizacji umowy. Z jego zeznań wynikało, że to pozwany prawdopodobnie szukając tańszych dostawców zaprzestał składać zamówienia powodowi. Przedstawione przez pozwanego zestawienie nie daje podstaw do obciążenia powoda kosztami różnic cenowych dokonywanych przez pozwanego zakupów. Takie uprawnienie nie wynika z umowy łączącej powoda z pozwanym.

Zgodnie z art. 471 k.c. dłużnik jest obowiązany do naprawienia szkody wynikłej z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania, chyba że niewykonanie lub nienależyte wykonanie jest następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Pozwany nie wykazał, aby kwota 9.388,30 euro wynikała z niewykonania lub nienależytego wykonania zobowiązania przez powoda.

Pełnomocnik pozwanego w dniu 10 października 2017r. złożył oświadczenie o potrąceniu wzajemnych wierzytelności. Zgodnie z art.498 § 1 k.c. gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym. W złożonym oświadczeniu pełnomocnik pozwanego powołał faktury wystawione przez pozwanego wobec powoda z tytułu sprzedaży marchwi, które zostały rozliczone oświadczeniem o kompensacie z dnia 10 września 2015r., dokonany przez prezesa zarządu powoda J. T. i potwierdzonym oświadczeniem pozwanego z dnia 30 września 2015r., co potwierdziły ustalenia stanu faktycznego. Pełnomocnik pozwanego w złożonym oświadczeniu powołał również rachunek na kwotę 17.138,30 euro, któremu Sąd odmówił wiarygodności. Pełnomocnik pozwanego przedstawił do potrącenia w oświadczeniu z dnia 10 października 2017r. wierzytelność nieistniejącą. Oświadczenie o potrąceniu nie wywołało więc skutków prawnych.

Z uwagi na powyższe Sąd uznał, że powód spełnił swoje świadczenie prawidłowo. Obowiązkiem pozwanego była zapłata ceny w terminie określonym w umowie, potwierdzonym fakturą VAT. Pozwany nie zapłacił dochodzonej należności. Powództwo podlegało uwzględnieniu.

Z tytułu opóźnienia w płatności powodowi należą się również odsetki albowiem jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi (art. 481 § 1 k.c.)

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art.98 k.p.c., zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, obciążając nimi w całości pozwanego. Na koszty postępowania, które pozwany ma obowiązek zwrócić powodowi złożyła się opłata sądowa w kwocie 2.234 zł oraz wynagrodzenie pełnomocnika powoda w kwocie 4.800 zł ustalone na podstawie § 2 pkt.5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z dnia 5 listopada 2015r., poz. 1800 w brzmieniu obowiązującym od 1.01.2016r. do 26.10.2016r.) wraz z opłatą skarbową w wysokości 17 zł od pełnomocnictwa.

sędzia Magdalena Berczyńska-Bruś